

A reformáció keletkezése.

1517. okt. 31. én.

Belvárosi

A MI HITÜNK
ÉS
ÉLETÜNK
VALLÁSTEVŐ KÁTÉ

Az úrasztalához először készülő
református keresztyének részére

Készítette
PÁLÓCZI-CZINKE ISTVÁN
református püspök

Kiadja:
Lein Géza könyvnyomdája
Gyimeszombat. — 1925.

TÁJÉKOZASUL.

A konfirmáció nem vizsga, hanem *vallástétel*. Következésképen a konfirmációi káté is az. Tehát se nem apológia, se nem polémia, még kevésbé a népiskolában tanultak összefoglalása (hiszen az analfabétákat is meg kell konfirmálni). Egyszerűen a sarkalatos ker. hittételek előterjesztése.

E célra legalkalmasabbnak találtam az ősz keresztyén hitvallást. Jobban mondva, annak református értelmezését.

Ezt nyújtom e könyvecskében vezérfonalul a lelkipásztoroknak

és az egész életre szóló útravalóul a megkonfirmáltaknak.

A konfirmációra való előkészítés nem annyira oktatás, mint megannyi házi istenisztelet, melynek főtárgya az evangéliom, főcélja a gyermek szívének meghódítása Krisztus számára. Ezt pedig csak élő hittel és meleg szívvel lehet és nem száraz ismeretközléssel.

Éppen ezért a lelkipásztor minden konfirmációra előkészítő órára kezében a Bibliával lépjen be s a kátéban megjelölt szentírásbeli helyeket, továbbá a hegyi beszédet, az Isten országáról szóló példázatokot, János XVII. részt a növendékek előtt olvassa fel és értelmükhöz képest világosítsa meg.

A REFORMÁTUS KERESZTYÉN EMBER HITVALLÁSA.

BEVEZETÉS.

K. Mikor részesülhetünk először az úrvacsorájában?

F. Ha hitünkről nyilvánosan vallást tettünk s abban megerősítettünk, amit református egyházunk konfirmációnak nevez.

K. Melyik a keresztyén ember hitvallása?

F. Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében!

Hiszek a Jézus Krisztusban, Istennek egyszülött Fiában, mi

Urunkban, aki Szentlélektől fogantatott, szűz Máriától született, Poncius Pilátus alatt szenvedett, keresztre feszítettet, meghalt, eltemettetett; de harmadnapon feltámadt, felment a mennybe és ült az Atya Istennek jobbjára, ahonnan majd eljő itélni eleveket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben. Hiszek egy közönséges keresztyén anyaszentegyházat, szenteknek egyeségét, bűneinknek bocsánatát, testünknek feltámadását és az örök életet!

K. Hány főrészből áll ez a hitvallás?

F. Háromból. Az első szól az Atyáról, a második a Fiúról, a harmadik a Szentlélekről.

AZ ATYÁRÓL

és munkáiról.

K. Melyik a keresztyén vallás legfőbb igazsága?

F. Ez, hogy van Isten, aki egy, mindenható, mindentudó, mindenütt jelenvaló, örökké élő Fővalóság; aki teremtett, megvált és megszentel mindeneket. Mint teremtőt nevezzük Atyának, mint megváltót Fiúnak, mint megszentelőnket Szentléleknek, együtt pedig nevezzük teljes Szentháromság egy igaz Istennek. (Máté 28. 19. Eféz. 4. 6. I. Kor. 8. 6. Mark. 12. 29. Ján. 15. 26. I. Ján. 5. 7. 139. Zsolt. 7—10. 66. dicséret.)

K. Ha egy az Isten: miért jelentette ki magát úgy, mint Szentháromságot?

F. Azért, mert ő láthatatlan lélek, tehát láthatóvá tette magát az ő munkáiban, hogy őt azokból megismerjük és megszeressük, mint mennyei Atyánkat.

K. Melyek az Isten atyai munkái?

F. A teremtés munkája, a gondviselés munkája és a kegyelem munkája.

K. Miben áll az Isten teremtő munkája?

F. Abban, hogy a világot és minden benne valót Ő teremtette semmiből, egyetlen szavával. Csak akarta és lett, mert Ő mindenható.

Minket embereket is Ő terem-

tett a maga képére és hasonlatosságára. (Csel 4. 24. I. Móz. 1. 26. 27. I. Kor. 8. 6.)

K. Miben áll a mi Istenhez való hasonlóságunk?

F. Abban, hogy Isten a maga lelkéből adott mibelénk s ezáltal mi is bűn nélkül valókká és halhatatlanokká lettünk.

K. Megmaradtunk-e továbbra is ebben az állapotban?

F. Nem, mert Isten iránt engedetlenekké és kételkedőkké lettünk. Már az első pár ember engedett a csábításnak és emiatt ők is, mink is elvesztettük eredeti ártatlanságunkat, lelkünk nyugalalmát s a bűnre hajlandókká lettünk. Még ma is ebből származik minden boldogtalanságunk. (I. Móz. 3. 1—19. Róm. 5. 12.)

K. *Hogy nevezzük ezt a bűnre való hajlandóságot?*

F. Eredendő bűnnek, mivel ezt első szüleinktől örököltük.

K. *Miben áll az Isten gondviselő munkája?*

F. Abban, hogy Isten a világot a teremtés után nem hagyta magára, hanem arra gondot is visel, azaz fenntartja és igazgatja.

E világnak történeti
Lesznek akaratóból,
Nem a szerencse vezeti
Azokat csak vaktából,
Hanem úgy mennek végbe
A földön és az égbe,
Amint szájából kijőnek,
Az egy fő gondviselőnek.

(Máté 10. 30. Máté 6. 25—33. II.
Thes. 3. 3. I. Pét. 5. 7.)

K. *Micsoda áldása van az Isten gondviselésében való hitnek?*

F. Az, hogy soha kétségbe nem esünk és soha el nem bizakodunk, mert tudjuk, hogy akár élünk, akár halunk, mindennütt az Úr kezében vagyunk. (Róm. 8. 28. 31. Zsolt. 5. 12—13. XXIII. Zsolt. 91. és 93. dics.)

K. *Mivel tartozunk Istennek gondviseléséért?*

F. Amivel a gyermek az édesatyjának. Neki vagyok adós az egész életemmel és imádságban is hálát adok érte. (I. Thes. 5. 17. 18.)

K. *Mi az imádság?*

F. Szívünknek Istennel való beszélgetése. A mindenhatóan való bizodal munknak és a mi mennyei Atyánk iránt való szeretetünknek bizonyága. (Filip. 4. 6. 7.)

Aki nem hisz az Istenben, az nem tud imádkozni s aki imádkozni nem tud, az lélekben a legszegényebb ember. (Máté 5. 5—15. Máté 7. 7. Máté 21. 22. 130. dics.)

K. Miben áll az isteni kegyelem munkája?

F. Abban, hogy Isten a bűnbesés után sem hagyott minket magunkra, sőt öröktől fogva elhatározta, hogy megkegyelmez az elesett embernek s az idők teljességében elküldi hozzá *Szabadítóul* az ő egyszülött fiát, a Jézus Krisztust, hogy aki benne hiszen, el ne vesszen hanem örök életet vegyen. (Ján. 3. 17. Róm. 8. 29. 30. Tit. 2. 11 - 14. 54. dics.)

Ezért tanítja a református egyház, hogy egyedül Isten kegyelméből üdvözülünk a Jézus Krisztusban való hit által. Azaz Isten csak azokat idv zíti, akik hisznek a Jézus Krisztusban, de azokat bizonyosan. S még ezt a hitet is kegyelemből adja. (Róm. 5. 1. Márk. 16. 6. Eféz. 2. 8. 131. dics. 2. Eféz. 1. 4. 6.)

A FIURÓL és megváltó munkájáról.

K. Ki volt a Jézus Krisztus?

F. Istennek egyszülött Fia, a világ megváltója, a szenvedő emberek testvére, prófétánk, főpünk és királyunk egy személyben. (Gal. 4, 4. 5. Luk. 4. 18. 19. Máté 3. 17. Luk. 5. 32. 58. dics.)

K. *Miért mondjuk Jézus Krisztust Isten egyszülött Fiának?*

F. Azért, mert az emberek közt nem volt soha más hozzá hasonló, akiben Isten a maga mivoltát olyan tökéletes mértékben kijelentette volna. Az Isten örök szeretete Ő benne testesült meg. Úgy, hogy aki őt látta, mintha Istent magát látta volna. Azért mondta Jézus: »Én és az Atya egyek vagyunk«. Aki engem lát, az az Atyát látja. (Ján. 10. 30—42. Ján. 1. 14. 18. Csel. 4. 12. Zsid. 1. 1. 3. I. Ján. 4. 9. I. Ján. 5. 20. Kolos. 1. 19. Kolos. 2. 9.)

K. *Miért mondjuk Jézust prófétának, főpapnak és királynak?*

F. Próféta volt azért, mert Ő általa szólott Isten e világhoz utóljára. Főpap azért mert, a leg-

szentebb áldozatot Ő mutatta be Istennek. S király azért, mert a lelki világban, az Isten országában mindörökké uralkodik. (I. Tim. 2. 5. 6. Zsid. 10. 12. 14.) Ezért valljuk Urunknak is.

K. *Mit tesz az, hogy Jézus a Szentlélektől fogantatott?*

F. Azt teszi, hogy nem test szerint, hanem lélek szerint való fia vala Istennek; az Ő lelkéből származott, mivelhogy az Isten maga is nem egyéb, mint lélek. (Luk. 1. 35.)

K. *Mit kell azon érteni, hogy Jézus Krisztus felment a mennybe s ült az Atya Istennek jobbjára?*

F. Az alatt azt értem, hogy Jézus elvégezvén e földön munkáját: megdicsőítettet, azaz visz-

szatért az Atyához, akiből származott s vele együtt uralkodik az Isten országában, vagy mennyek országában.. (Ján. 16. 28. Márk 16. 19. Luk. 24. 51. Zsid. 9. 24. Kol. 3. 1. Ján. 17. 24. Filip. 2. 9—11. Eféz. 1. 20—22. 7. dics. 4.) +

K. Hol van az az ország?

F. Ezt a tanítványok is kérdezték Jézustól, amire ő azt felelte, hogy »az Isten országa nem itt vagy amott, hanem tibennetek vagyon«. Tehát a megváltott lelkek országa. (Luk. 17. 20—21.)

K. Bejutunk-e mi is ebbe az országba és mikor?

F. Majd amikor a Krisztus ítéletet tart felettünk.

K. Mikor lesz az az ítélet?

F. Krisztus, mint a lelkek királya és bírása, már itt a földön elkezdte az ítéletet az ő szent igéje által. Egykor pedig — azt mondja az Írás — »mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt«. (II. Kor. 5. 10. Máté 16. 27.) +

És akkor a választottak örököséivé lesznek az Isten országának. (Kol. 3. 4. Ján. 14. 3. Filip. 3. 20. II. Tim. 4. 8.) *inval*

K. Kik azok a választottak?

F. Egyedül a tiszta szívűek, a mennyei Atya akaratát cselekedők, akik nemcsak megkeresztelkedtek a Krisztus nevére, hanem a Szentlélek által újjá is születtek a ben-

ne való hitre és jó cselekedetre. Ezeknek azt fogja mondani Jézus: »éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és inom adtatok, beteg voltam és meglátogattatok. Jertek el, Atyámnak áldottai, örököljétek ezt az országot, amely nektek készítettet«. (Máté 25. 31—46. Máté 7. 21. Máté 19. 13—14. Ján. 3. 1—5.)

Akinek nem tiszta a lelke, meg aki másokkal soh'se tett jót életében, az nem mehet be az Isten országába. (I. Kor. 6. 9. 10. Eféz. 5. 5. I. Ján. 3. 14. Máté 19. 16—29.)

K. Minket miáltal váltott meg Jézus ez ország számára?

F. Azáltal, hogy emberré lett, és magát értünk feláldozta. Tanított és jót tett, szenvedett és

meghalt a legkínosabb halállal, megfeszítetéssel, jólehet ő maga szent és ártatlan volt. (Róm. 8. 32. 34. Zsid. 9. 14.)

K. Mit kell tennünk, hogy az ő megváltó halálának hasznáiban részesülhessünk?

F. Hinnünk kell Jézus Krisztusban és az ő példája és parancsolatai szerint kell élnünk. (Eféz. 2. 8. Máté 11. 28—30. Kol 3. 2. Csel. 16. 31.)

K. Melyik az ő legnagyobb parancsolata?

F. A szeretet parancsolata, melyet e szavakkal rendelt: Szeressed a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, egész lelkedből, minden erődből és szeresd felebarátodat, mint önmagadat. (Máté

22. 37—39. Róm. 13. 10. 78. dics.
7.)

K. *És melyik a legnehezebb parancsolata?*

F. Legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes. (Máté 5. 48.)

K. *Ki hiszen igazán a Jézus Krisztusban?*

F. Az, aki Őt annyira a lelkébe fogadta, hogy elmondhatja Pál apostollal: »Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; és amely életet most e testben élek, az Isten Fiában való hit által élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem«. (Gal. 2. 20.)

És aki teljes meggyőződéssel vallja azt, hogy »nincsen senki-ben másban idvesség, mert nem is adatott emberek között az ég

alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.« (Csel. 4. 12.) *X eddig.*

K. *Melyik a Krisztus példája és parancsolata szerint való igaz keresztyén élet?*

F. Az Istenben való élet, amelynek egyetlen törekvése mennyei Atyját igazán megismerni s egyetlen boldogsága az Istent szeretni, mindent az ő dicsőségére cselekedni s vele örök békeességben élni. (Róm. 8. 28. 31. Róm. 8. 38.—39. I. Kor. 10. 31.) Az igaz keresztyén ember még a halál révén is ezt sóhajtja az Idvezítővel: »Atyám a te kezeidbe teszem le az én lelkemet!« (Luk. 23. 46.)

K. Mivel mutathatjuk meg legjobban Isten iránt való szeretetünket?

F. Embertársaink szeretésével. »Ha azt mondja valaki, hogy: szeretem az Istent és gyűlöli a maga embertársát, hazug az, mert aki nem szereti a maga embertársát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát? azt mondja a szeretet nagy apostola (I. Ján. 4. 20.)

K. Miben áll a mi tökéletese-désünk?

F. Az erkölcsi megjobbulásban. Ha nap-nap mellett meggyőzzük vétkes indulatainkat és megbocsátunk az ellenünk vétőknek, sőt szeretni tudjuk még az ellenségünket is: akkor a könyörülő Istenhez leszünk hasonlónak,

aki az ő napját felhossa mind a jókra mind a gonoszokra. (Máté 5. 43—48.)

Csak így valósulhat meg már itt a földön is az Isten országa, melyért naponta így imádkozunk: »Mi Atyánk! Jöjjön el a te országod!« (137. dics. 6. 13.)

K. Mi által segít erre az Isten bennünket?

F. A Szentlélek jóra vezérlő és megszentelő ereje által. (Rom. 8. 14. 37. dics.)

A SZENTLÉLEKRŐL és idvezítő munkájáról.

K. Mi a Szentlélek?

F. Az az isteni lélek, mely láthatatlanul munkálja megtéré-

sünket és megjobbulásunkat s így ma is folytatja a lelkekben azt az idvezítő munkát, amelyet Jézus földön jártában elkezdett.

E végre alapította az apostolok által az anyaszentegyházat. (Csel. 2. 1—4. Ján. 20. 21—23.)

K. Mi által eszközli a Szentlélek az anyaszentegyházban a mi üdvösségünket?

F. Az Isten igéje által és a szent sákramentumok által. Az ige hirdetése által szivünkben a hitet fölgerjeszti, a sákramentumokkal való éléssel pedig megerősíti. Mert hit nélkül nincs idvesség. (Heidelbergi káté.) (I. Pét. 1. 21. 23. Róm. 10. 17.)

K. Mit nevezünk Isten igéjének?

F. Az Istennek ó- és újtestamentomában foglalt egész Szentírást, vagy Bibliát, amelyet, mint hitünk és életünk szabályozóját, olyan ihletett lelkek hagytak fenn számunkra, *akik a Szentlélektől indítatva szólottak* és írtak. (II. Pét. 1. 21. II. Tim. 3. 16. 17. II. Pét. 1. 19. 88. dics. 1. v.)

K. Mit nevezünk sákramentomnak?

F. Azt a két vallásos szertartást, amelyet az Idvezítő magaszertett és rendelt, hogy az azokban való részesülés által az ő követői hitökben megerősödjenek s az Isten kegyelméről és lelkök idvessége felől bizonyosokká tétessenek.

K. Melyik az a két vallásos szertartás?

F. A keresztség meg az úrvacsora.

K. *Mi a keresztség?*

F. A Krisztus egyházába való beavatás, amelyet a lelkipásztor végez vízzel való leöntés által, ami a lelki megtisztulást, és újjászületést ábrázolja. (Csel. 22. 16. I. Pét. 3. 21. 110. dics. 3. 5.)

K. *Micsoda szavakkal rendelte Jézus tanítványainak a keresztséget?*

F. Ezekkel a szavakkal: »Menjetekek el, tegyetekek tanítványokká minden népeket megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiunak és a Szentléleknek nevére«. (Máté 28. 19.)

K. *És miért rendelte?*

F. Azért, hogy az Ő egyházába beavatottak Ő benne éljenek, a mennyei Atya gyermekeivé fogadtassanak s a Szentlélek üdvözítő áldásaiban részesülhessenek. »Aki hiszen és megkeresztelkedik: idvezül«, azt mondotta Jézus. (Márk. 16. 16.)

Pál apostol pedig azt mondja: »Mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által, mert akik a Krisztusban keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztetek fel«. (Gal. 3. 26. 27. Csel. 2. 38.)

K. *Mi az úrvacsorája?*

F. Hit által az Úr Jézussal való lelki egyesülés s az ő halálának érdemeiben: a bűnbocsánatban és örökéletben való részesülés. Aminek pecsétje és záloga (meg-

erősítése és biztosítéka) a kenyér és a bor, mint az ő megtörtetett testének és kiontott vérének látható szent jegyei. (112. dics. 168. dics. 6. 7.)

Ján. 6. 48. 51. 54. 56. 57. Máté 26. 28.

K. Miképen szerezte Jézus az úrvacsorát?

F. Akképen, hogy miután megvacsoráltak, azon az éjszakán, amelyen elárultaték, vette Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: »vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely *tiérettetek* megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.«

Hasonlatosképen vette a poharat is, ezt mondván: »e pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valameny-

nyiszei isszátok, az én emlékezetemre». (1. Kor. 11. 23—25)

K. Miért nevezi Krisztus a kenyeret a maga testének s a bort a maga vérének?

F. Csak példázásképpen és emlékeztetésül, „hogy milyen hálállal kell neki meghalnia« (Ján. 8. 32.) és miért kell meghalnia? Mintha azt mondaná: ahogy én most ezt a kenyeret megtöröm, úgy töretik meg az én testem is s ahogy ezt a bort a pohárba kiöntöm, úgy ontatik ki az én vérem is nemsokára tiérettetek. Azért úgy vegyétek ezt a kenyeret és ezt a poharat, mintha az én tulajdon testemet és véremet adnám most tinéktek.

Új szövetséget szerzek ma az Atyával a ti javatokra s ezt a

szövetséget vérem hullásával pecsételem meg, mert ezért jöttem a világra.

K. Miért rendelte Jézus, hogy ezt cselekedjük az emlékezetére?

F. Hogy jobb emberekké legyünk s ehhez az Ő emlékezetéből s a vele való lelki egyesülésből időként új erőt merítsünk. (I. Jan. 1. 7. I. Ján. 2. 2.)

K. Szabad-e hát elhanyagolni az úrvacsorával való élés alkalmait?

F. Lelkünk kára nélkül azt nem tehetjük, mert azzal a Szentháromság egy igaz Isten ellen vétkezünk. Nem becsüljük meg az Atyának hozzánk való nagy kegyelmét, a Fiúnak értünk való szent áldozatát s elzárjuk szívünket a Szentléleknek velünk való

közöltetésétől, tehát megjobbulásunkat és idvességünket eszközö munkálkodástól.

K. Milyen lélekkel kell az úrasztalához járulni?

F. Hivő és töredelmes lélekkel mert a hitetlen és megátalkodott ember kárhozatot eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét és vérét, azt mondja Pál apostol (I. Kor. 11. 29. 163. dics. 1. 3. 5.)

K. Az úrvacsora előtt, hogy imádkozol?

F. Így:

Könyörülő Isten! Én szegény bűnös ember zörgetek kegyelmed ajtaján és kérlek Atyám, hogy bocsásd meg, amit ellened vétettem.

Tisztítsd meg szívemet, szenteld meg jó szándékaimat, hogy méltó vendége lehessen most a szent vacsorának.

Add, hogy ott lélekben egyesülhessek a te szent Fiaddal, az Úr Jézus Krisztussal s ekképen bizonyossá legyek az én üdvösségem és az örökélet felől. Ámen.

K. *És a kenyérvételkor?*

F. Így:

Adjad Uram, hogy mikor e kenyeret megeszem: az én Uram Jézus megtöretett szent testének érdemeiben is részesülhessek. Ámen.

K. *És a borvételkor?*

F. Így:

Adjad Uram, hogy mikor e bort megiszom: nyerjem meg

bűneimnek bocsánatát is az én Uram Jézus drága vére hullásáért. Ámen.

K. *Hogyan imádkozol az úr-vacsora után?*

F. Így:

Teljes szívvel áldalak téged én Istenem, nagy kegyelmességedért, hogy most is erősített hitemet, megjobbítottad szívemet s bűnbocsánattal biztattál meg a szent vacsorában.

Oh állj mellém Atyám továbbra is szent segedelmeddel és fogd meg kezemet, hogy mindenkor a te utaidon járhassak s az én édes Idvezítőm példája szerint neked mindhalálig engedelmes gyermeked lehessen! Ámen.

Az anyaszentegyházról.

K. *Mi a keresztyén egyház?*

F. A Krisztusban hívők gyülekezete, kik megkeresztelkedtek a Szentháromság nevére.

K. *Hogy érted a keresztyén hitvallás eme szavait: hiszek egy közönséges keresztyén anyaszentegyházat?*

F. Úgy, hogy nincs több egyház, csak az az egy, amelynek a feje a Krisztus, akiről mindnyájan *keresztyéneknek* neveztetünk. A felekezetek mind ennek az egy testnek tagjai, tehát ugyanannak a léleknek kell éltetni valamennyit, amely volt a mi Urunkban az Úr Jézus Krisztusban. (I. Kor. 12. 27. Ján. 13. 34. 75. dics. 3—5. vers.)

K. *Mi az a szentek egyessége?*

F. A hívő lelkek szent testvérisége, a tökéletes egyház, melyet a reformátorok *láthatatlan egyháznak* neveznek, mert senkinek a lelkébe nem láthatunk s csak az Isten tudja: ki a hívő és ki a képmutató.

K. *Hány keresztyén felekezet van a földön?*

F. Nagyon sok. Sőt számuk egyre szaporodik, ami a Krisztus tudományának gazdagságát bizonyítja, mert valamennyi abból táplálkozik.

Minálunk a róm. kath., a gör. kel., a református vagy kálvinista és az evangélikus vagy lutheránus a legismertebb felekezetek.

K. *Hol vették magokat ezek a felekezetek?*

F. A róm. katolikusok és a görög keletiek a nyugati (vagy római) s a keleti (vagy görög) keresztyének és püspökök között való viszálykodásból, a többiek pedig az egyház megújításából, a reformációból keletkeztek.

K. Szabad-e a keresztyén egyházat reformálni?

F. Nemcsak szabad, hanem szükséges is, mert csak a Krisztus és az ő igéje változhatatlan és örök, de maga az egyház eltérhet s tudjuk, hogy el is tért eredeti rendeltetésétől s a Krisztus igaz evangyéliomától.

A reformáció tehát nem egyéb, mint az örök fundámentomhoz, a Krisztushoz való visszatérés. „Mert más fundamentomot senki sem vethet azonkívül, mely egy-

szer vettelett s mely a Jézus Krisztus.“ (I. Kor. 3. 11.)

Azért kellett a két legnagyobb reformátornak: Luthernak és Kálvinnak is az egyházat reformálni vagyis az eredeti, evangyéliomi tisztaságra visszavinni. (70. dics. 5. 7.)

K. Te melyik keresztyén felekezethez tartozol?

F. Én igaz meggyőződésemszerint református vagy kálvinista vagyok s ebben a hitvallásban kívánok élni is, halni is, mert ezt hiszem és vallom s ebben találok meg legjobban lelkem nyugodalmát. (116. Zsolt. 17—18. CXIX. Zsolt. 7—19.)

AZ örökéletről.

K. Hiszed-e a feltámadást s az örök életet?

F. Hiszem, mert Idvezítőm is feltámadt és megdicsőített s ezáltal a feltámadás és az örök-élet felől engem is bizonyossá tett. Krisztus él: mi is élünk! Hitemnek ez a koronája. (Ján. 11. 25 —26. I. Kor. 15. 16. 20. I. Pét 1. 3. Kol. 3. 4. 19. dics.)

K. Micsoda tehát neked mind életedben, mind halálodban egyetlenegy vigasztalásod?

F. Az, hogy testestől lelkestől, úgy életemben, mint halálomban, nem a magamé, hanem a Jézus Krisztusé az én hűséges Megváltómé vagyok. Aki az ő drága

vérével minden bűnömért tökéletesen *eleget tett* s engem a gonoszok minden háfalmából úgy megszabadított és úgy megőriz, hogy az én mennyei Atyám akaratára nélkül egy hajszál sem esik le fejemről, sőt *üdvösségemre szolgálnak* mindenek.

Ezért *Ő*, szent Lelke által, az örökélet felől engem is biztosít és szívem szerint hajlandóvá és készsé tesz arra, hogy ezután csak *Őneki éljek*.

(Heidelbergi Káté.)

Imádság a hitvallás letétele előtt.

(Megtanulja minden gyermek s a konfirmációkor egy elmondja hangosan az

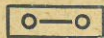
úrasztala előtt, a többi pedig halkan utána mondja.)

Ó áldandó Szenháromság, akinek nevére megkeresztelkedtem s a keresztyén anyaszentegyház kebelébe befogadtattam! Vallást teszek rólad az egész gyülekezet előtt, hogy hiszek Tebened. Hiszek egy Istenben, teremtő Atyámban. Hiszek szent Fiában, az én Megváltómban. Hiszek Szentlélekben, én Idvezítőmben.

A mit nem tudtam megtenni a szent keresztségkor, mert még gyermek voltam, most teljes szívemből fogadom és ígérem Istenem, hogy református hitemet és egyházamat halálomig el nem hagyom, tanácsait megfogadom és csak a Jézust követem. S azt a nagy kegyelmet, hogy most én is tagjává leszek az Úrvacso-

rával élők gyülekezetének a »szentek egyességének« meghálálom az egész életemmel, szent háznak és szent asztalodnak hűséges látogatásával.

Istenem, adj erőt, hogy mit megfogadtam, azt meg is tartsam, az én lelkem nyugodal máért és üdvösségeért! Ámen.

Hitvallás és fogadástétel.

(Betanítandó.)

K. *Készek vagytok-e a ti hitetekről nyilvánosan vallást tenni és a szent keresztségben vállalt kötelezettséget- Isten segédme által önként magatokra venni?*

F. Igen, készek vagyunk!

K. *Hiszitek és valljátok-e, hogy a Jézus Krisztus evangyélioma Istennek hatalma minden hívőnek üdvösségére; hogy Jézus Krisztus az egyetlen közbenjáró Isten és emberek között és egyedül az ő halálába vetett hit által igazulunk meg ingyen, Isten kegyelméből?*

F. Hisszük és valljuk!

K. *Igèritek és fogadjátok-e, hogy a Jézus Krisztusnak igaz követői, református anyaszentegyházunknak holtig hűséges, engedelmes és minden áldozatra kész hívei lesztek?*

F. Igérjük és fogadjuk!

Megerősítés. A minden kegyelemnek Istene, aki az ő örök dicsőségére hívott el minket a Jézus Krisztusban: tegyen titeket erősekké, állhatatosakká és tökéletesekké a hitben és fogadástételeitek teljesítésében.

Övé a hatalam és dicsőség örökön—örökké! Ámen.

(Ezt a könyvecskét minden gyermek halálaig őrizze meg emlékeztetőül és örök életre vezérlő kalauzul.)